

Lesninger Herrens dåp (år C)

---

1. lesning Jes 40,1–5. 9–11

Rydd vei for Herren!

Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til Jerusalem, og rop ut til henne at hennes strid er endt og hennes skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine synder.

Hør, det er en som roper i ødemarken: Rydd vei for Herren, legg en kongsvei for vår Gud rett igjennom ørkenen! Hver dal skal heves, hvert fjell, hver haug skal jevnes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark. Herrens herlighet skal åpenbares, alle mennesker skal se det. Dette er ordet fra Herrens munn.

Stig opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Rop høyt med kraftig røst, Jerusalems gledesbud! Rop høyt, og vær ikke redd! Si til byene i Juda: «Se, der er deres Gud!» Se, Herren din Gud kommer, full av kraft, hans arm gir ham herrevelde. De han fikk som lønn, er med ham, de han vant, går foran ham. Som hyrden skal han gjete sin hjord og samle lammene i sine armer. Han skal bære dem ved barmen og lede deres mødre varsomt.

Responsoriesalme

Sal 104 (103), 1b–2. 3–4. 24–25. 27–28. 29–30

Omkved: Lov Herren, min sjel!
Herre, min Gud, hvor du er stor!

Herre, min Gud, hvor du er stor!
I høyhet og herlighet har du kledd deg,
lyset er kappen du hyller deg i.
Du spente himmelen ut som et telt
og tømret din høysal på vannet.

Du gjør skyene til din vogn
og farer frem på vindens vinger.
Vindene gjør du til ditt sendebud,
ild og luer til dine tjenere.

Herre, hvor mange dine gjerninger er,
og alle har du gjort med visdom.
Jorden er full av det du har skapt.
Der er havet så stort og vidt,
med mylder som ingen kan telle,
både av små og store dyr.

Alle venter de på deg,
at du skal gi dem mat i rette tid.
Du deler ut, og de kan sanke,
du åpner din hånd, og de lar seg mette.

Du skjuler ditt åsyn, de gripes av redsel;
du tar livsånden fra dem,
da dør de og vender tilbake til støvet.
Du sender din Ånd, og de skapes på ny.
Du fornyer jordens åsyn.

2. lesning Tit 2,11–14; 3,4–7

Han har frelst oss ved Den Hellige Ånds bad som lar oss fødes på ny og fornyer oss

Høyt elskede, Guds nåde har stått synlig frem for verden, med frelse for alle mennesker; den lærer oss å gi avkall på all gudløshet og alle verdslige begjær, og leve vårt liv i denne verden sømmelig, rettskaffent og fromt, alt mens vi ser frem til vårt salige håp, til den dag da vår store Gud og Frelser, Kristus Jesus skal stå frem i sin herlighet. For han gav seg selv som løsepenge for oss, for å befri oss fra ondskapens makt, så vi kunne bli rene og være hans eget folk, ivrige etter å gjøre det gode.

Men da vår Gud og Frelseres godhet og kjærlighet til menneskene stod frem i lyset, da var det ikke på grunn av hva vi selv hadde kunnet utrette av godt han frelste oss, men ut fra sin egen miskunn, ved det bad som lar oss fødes på ny, og som ved Den Hellige Ånds kraft fornyer vår natur. Og denne Ånd har han i rikt mål utgydt over oss, ved Jesus Kristus, vår Frelser, for at vi, rettferdiggjort ved hans nåde, i håp skal kunne se frem til det evige livs arv.

Halleluja Jf. Luk 3,16

Halleluja.

Det kommer en som er mektigere enn jeg, sa Johannes. Han skal døpe dere i Hellig Ånd og i ild.

Halleluja.

Evangelium Luk 3,15–16. 21–22

Mens Jesus bad etter at han var blitt døpt, åpnet himmelen seg

På den tid da nå folket gikk rundt i spenning og alle i sitt stille indre undret seg på om ikke Johannes skulle være Messias, tok han til orde og sa til dem alle: «Jeg døver dere med vann. Men det kommer en som er mektigere enn jeg, og ham er jeg ikke engang verdig til å knytte opp sandalremmen for. Han skal døpe dere i Hellig Ånd og i ild.»

En gang da folket ble døpt i mengder, ble også Jesus døpt. Og mens han bad, åpnet himmelen seg, Den Hellige Ånd senket seg ned over ham i en dues skikkelse, og det hørtes en røst fra himmelen: «Du er min Sønn, som jeg har kjær, du har all min yndest!»